

Statens Forsøgsvirksomhed i Plantekultur

860. MEDDELELSE

Udgivet af
Statens
Planteavlssudvalg

71. ÅRGANG 16. JANUAR 1969

Sygdomsresistente popler

I 1961 påbegyndtes ved Statens Forsøgsstation, Hornum en indsamling af poppelarter, -sorter og -typer med det formål, at finde og udvælge nogle, der var modstandsdygtige mod de mest almindelige poppelsygdomme, som skurv (*Venturia spp.*), bladpletsyge (*Marssonina spp.*) og rust (*Melampsora spp.*).

Det indsamlede plantemateriale er hjemtaget fra forskellige steder i Europa, foruden det, der er indsamlet ved forskellige lokaliteter her i landet.

Af de indsamlede 32 numre tilhører de fleste arterne *Populus x berolinensis*, *P. x canadensis* og *P. trichocarpa*, medens nogle få tilhører andre arter. Flere af de indsamlede typer har været krydsningshybrider, ligesom der er tale om udvalgte kloner af arter eller sorter, som det fremgår af tabellen.

I forsøgsperioden er der lagt vægt på, at planterne var modstandsdygtige mod de nævnte sygdomme, men samtidig, at de havde en god løvfyldte sommeren igennem, undgik bladfald i det tidlige efterår, og at de var vindfaste, således at planterne fik en opret vækst på selv ret vindudsatte steder.

De alvorligste sygdomme i det indsamlede materiale har i forsøgsperioden været skurv og bladpletsyge, medens rust kun er forekommet i meget beskedent omfang. Der er ikke i de forekomne angreb af skurv og bladpletsyge foretaget bestemmelser over, hvilke arter eller racer af henholdsvis *Venturia* og *Marssonina*, der har forårsaget de primære angreb, det er blot konstateret, at den pågældende svamp har angrebet nogle typer og ikke andre af det indsamlede plantemateriale.

Kun enkelte typer har været kraftigt angrebet

af skurv, medens de allerfleste har været angrebet af bladpletsyge, med det resultat, at bladfaldet indtrådte meget tidligt i sæsonen, med derpå følgende dårlig lævirkning.

Flere typer af *P. x berolinensis*, så vel som andre, har således kun været lidt modtagelige for skurv, medens de har været ret kraftigt angrebet af bladpletsyge. En enkelt type af *P. x berolinensis* (nr. 4) har derimod været kraftigt angrebet af både skurv og bladpletsyge.

De fleste typer af *P. trichocarpa* har haft svage skurvangreb, medens bladpletsyge har været sjældent forekommende. Kun en enkelt, tabelens nr. 12, har haft kraftige angreb. De fleste typer af *P. x canadensis* har været resistente mod skurv, men har haft nogle angreb af bladpletsyge.

Af det indsamlede plantemateriale er der udvalgt én sort, tabelens nr. 1, *P. x canadensis* 'Bachelieri', der er en forbedret type eller sort af *P. x canadensis* 'Robusta'. I træer af *P. x c.* 'Bachelieri' er der ikke i de forløbne forsøgsår fundet skurv og kun få, svage angreb af bladpletsyge. Ganske få rusthobe er set på bladene et enkelt år. *P. x c.* 'Bachelieri' er meget kraftigvoksende, godt forgrenet, storbladet og beholder bladene til langt hen på efteråret. Den er meget vindfast og får en lige stamme på selv ret vindudsatte steder. Der skal dog gøres opmærksom på, at den ikke er prøvet i landets mest vindudsatte egne, ved vestkysten. Dens lige stamme gør den også velegnet som allétræ, ligesom dens hurtige vækst gør den egnet, hvor hurtig læ ønskes etableret, eller hvor der ønskes en hurtig træproduktion. Den tåler kraftig tilbageskæring af såvel sidegrene som af hele træer og giver en meget kraftig genvækst ved sådan behandling.

Nr. 22 i tabellen, *P. x canadensis* 'Virginiana

de Friginicourt', får heller ikke skurv og kun lidt bladpletsyge og derved bladfald, men den er til gengæld, i modsætning til *P. x c.* 'Bachelieri', kun lidt vindstærk. Udsat for lidt kraftig vind får træerne let en hældning på henved 45°, og er derfor, til trods for, at den er modstandsdygtig mod sygdomme ikke egnet til det egentlige formål.

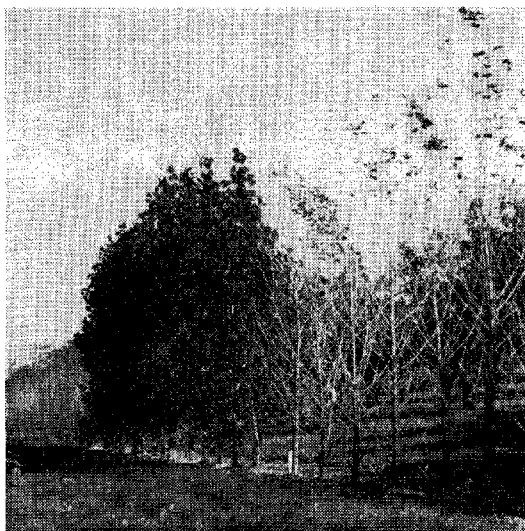
Flere typer af *P. trichocarpa* har været relativt sunde, men de fleste har haft for åben vækst og har tillige været for lidt vindfaste til at være gode læplanter. Tabellens nr. 11, *P. t.* 620-52, er meget fingrenet, småbladet, tæt, ret svagtvoksende og meget dekorativ og kan sikkert anvendes mange steder i havebruget, som f.eks. inderlæ, hvor den ikke er for vindudsat. Denne type er måske den eneste rigtige *P. trichocarpa* af det indsamlede materiale, medens de øvrige muligvis er krydsningsprodukter.

P. deltoides (nr. 21), der af tabellen fremgår som modstandsdygtig mod sygdomme, er meget vindsvag og har tilbøjelighed til døde topskud.

Konklusionen af den gennemførte afprøvning er, at kun én af de indsamlede 32 poppelarter og -typer er udvalgt som modstandsdygtig mod skurv og bladpletsyge, og som samtidig har de

bedste egenskaber som læplante betraget, nemlig *P. x canadensis* 'Bachelieri'.

Statens Forsøgsstation, Hornum

th. og tv. bladløse popler, i midten *P. x canadensis* 'Bachelieri'

Bedømmelse af popler

Plantet 1961	Løv- fylde 1:10	Skurv 1:10			Blad- plet- ter 1:10 15/9	Bladfald		7-årige træer	
		15/6	15/7	15/9		15/9	15/19	Høj- de m/ træ gens.	Vægt kg/ træ gens.
1. <i>Populus x canadensis</i> Moench 'Bachelieri'	10	1	1	1	1	1	2	6,3	17,4
2. <i>P. x berolinensis</i> Dipp. clone Rødkildegård nr. 1 . . .	8	1	1	1	5	7	10	4,5	7,0
3. <i>P. x berolinensis</i> Dipp. clone Rødkildegård nr. 4 . . .	8	1	1	1	5	6	10	4,9	12,3
4. <i>P. x berolinensis</i> Dipp. clone Rødkildegård nr. 5 . . .	4	6	8	9	4	7	10	4,6	8,0
5. <i>P. x berolinensis</i> Dipp. clone Burre sø nr. 6	9	1	2	1	4	6	10	4,7	11,9
6. <i>P. x berolinensis</i> Dipp. clone Burre sø nr. 7	9	4	2	5	3	5	8	—	—
7. <i>P. x berolinensis</i> Dipp. clone S.p.F. nr. 2	10	1	1	1	5	7	10	5,0	10,3
8. <i>P. x berolinensis</i> Dipp. clone S.p.F. nr. 11	10	1	1	1	4	6	9	4,1	6,3
9. <i>P. x berolinensis</i> Dipp. clone S.p.F. nr. 21	10	1	2	1	5	7	9	4,0	6,8
10. <i>P. x berolinensis</i> Dipp. clone S.p.F. nr. 36	9	1	1	1	7	7	10	4,0	6,6
Plantet 1962									
11. <i>P. trichocarpa</i> Torr. & Gray clone 620-52	8	1	1	1	1	4	7		
12. <i>P. trichocarpa</i> Torr. & Gray clone T3 Fårvang	3	1	2	4	9	7	10		
13. <i>P. trichocarpa</i> Torr. & Gray clone OP 42 Fårvang	4	1	1	1	1	4	8		
14. <i>P. trichocarpa</i> Torr. & Gray clone MP Fårvang	2	1	1	3	1	4	8		
15. <i>P. trichocarpa</i> Torr. & Gray clone CF Fårvang	4	1	2	4	1	3	6		
16. <i>P. trichocarpa</i> Torr. & Gray hybr. clone Fårvang	6	1	2	3	1	5	10		
17. <i>P. trichocarpa</i> Torr. & Gray hybr. clone OP 388	5	1	2	4	1	4	6		
18. <i>P. trichocarpa</i> Torr. & Gray hybr. clone OP 50 Tos.	2	1	2	3	3	5	7		
19. <i>P. 'Androscoggin'</i> Staut & Schr. clone Fårvang	3	1	2	1	1	7	9		
20. <i>P. balsamifera</i> x <i>P. trichocarpa</i> clone Fårvang	6	1	2	4	1	4	8		
21. <i>P. deltoides</i> Marsh clone S 336-2 Belgien	5	1	1	1	1	2	5		
22. <i>P. x canadensis</i> Moench clone Virginiana de Friginocourt 102-49	7	1	1	1	3	2	3		
23. <i>P. x canadensis</i> Moench clone Flaslanden 113-54	8	1	1	1	4	2	3		
24. <i>P. x canadensis</i> Moench clone I 154 Mousolini 510-52	4	1	1	1	4	3	7		
25. <i>P. x canadensis</i> Moench clone Lingenfeld 70-54	9	1	1	1	3	3	7		
26. <i>P. x canadensis</i> Moench clone Neupolz 122-52	6	1	2	1	6	3	6		
27. <i>P. x canadensis</i> Moench clone Eckhof 39-55	7	1	2	1	7	3	7		
28. <i>P. x canadensis</i> Moench 'Regenerata'	3	1	1	3	1	3	5		
29. <i>P. x canadensis</i> Moench clone Reinbeck LK 82	5	1	1	1	5	3	6		
30. <i>P. x canadensis</i> Moench clone Flashlanden L 262	7	1	1	3	7	3	6		
31. <i>P. x canadensis</i> Moench 'Serotina Erecta'	4	1	1	3	4	3	6		
32. <i>P. x canadensis</i> Moench 'Eugenei'	4	1	1	4	7	5	9		